

Afhaalmenu

18 maart 2022

Spareribs met friet en sla

€ 10,00

(bestellen voor 15.30 afhalen tussen 17.00 en 19.00 uur)

Tel. 0593 52 32 88

Valencia

Heeft u dat ook wel eens gehad? Ga je er een paar dagen tussenuit en kom je gewoon bekaft weer thuis. Echt alles zat niet mee en dan heb ik dat nog zacht uitgedrukt. Je kunt beter zeggen, "alles zat tegen." Allereerst het weer.

Komen we daar om elf uur in de ochtend aan en regent het pijpenstelen. Daar komt nog eens bij dat het niet warmer was dan een graad of acht. Direct in de taxi naar het hotel. Ik vroeg de chauffeur naar het Stade Mestalla te rijden waarop deze zei dat Valencia niet thuis hoefde te voetballen. Of ik dat niet wist. Natuurlijk wist ik dat maar het hotel was pal naast dit stadion gelegen. Meteen maar eens even een fikse wandeling gemaakt door de stad en het park. Kletsnat en koud wel toe aan een drankje. Geen fatsoenlijk etablissement te vinden. Toch maar even ergens binnen vragen of er iets te drinken is. De barkeeper begreep het niet. Er kwam iemand uit de keuken. Die begreep het ook niet. Ze gingen pas om negen uur 's avonds open. Een eindje verder dan maar. Daar was een glaasje drinken geen probleem. Wel handig, meteen maar even eten. Dat laatste kon niet. Ze gingen zo sluiten. Uiteindelijk bij een Turks restaurant kebab gegeten. Iets anders kon nog niet. Dat kon pas vanaf negen uur. Een dag later werd het na de middag droog. Dan maar eens even een fiets huren. Anderhalf uur lopen zoeken naar een Bike Rent winkel. Bijna de moed opgegeven toen er een Bike Rent in zicht kwam. Er waren nog maar twee fietsen.

Vort mor, doe maar mee. Om vijf uur moesten die fietsen terug zijn want het was internationale vrouwendag. Na een kwartier al een pijnlijk achterwerk en verrekte koud op die kutfiets. Kwamen ook allemaal Bike Rent winkels tegen met genoeg E-bikes te huur. Fiets weer ingeleverd en restaurant zoeken. De ene ging bijna sluiten en de ander was nog niet open. Zo dus. Sta je tien uur in de morgen in het zonnetje op het Raadhuisplein samen met

duizenden Spanjaarden achter dranghekken te kijken naar tientallen politie agenten, ziekenbroeders, brandweerlieden, en andere hulpverleners. De Fallasfeesten waren aan de gang. Om twaalf uur maar eens vragen wanneer het ging beginnen. De zesde kon Engels en vertelde dat het om twee uur ging beginnen. Niet nog twee uur wachten. 's Avonds op TV was te zien dat er om twee uur een enorm vuurwerk werd afgeschoten. Het was

alleen maar knallen en een heleboel rook. Er ging ook wel wat de lucht in maar overdag zie je slechts wat rookpluimpjes. De vuurwerkontstekers werden als helden ingehaald. Rare jongens die Spanjaarden. Ik kan nog wel een A-viertje volschrijven over alles wat tegenzat maar dat doe ik maar niet. Oh ja, gelukkig mochten we na vier nachtjes weer naar huis. Niet dus. Vlucht geannuleerd. Moesten een dag langer blijven. Kon er ook nog wel bij. Zo'n uitstapje gun je je ergste vijand niet. Was er nu niks leuks? Ze hadden daar een mooi treinstation naast de

stierenvecht-arena. Waar een lange rij voor de kassa stond om een kaartje te bemachtigen voor het stierenvechten. Vinden ze mooi die Spanjaarden om stieren te mishandelen.

Belt er een goede vriend vanaf Schiphol. Of ik even bij hem thuis wil kijken of hij de thermostaat wel omlaag gezet heeft. En inderdaad, niet dus. Ik heb meteen maar even twee ramen open gezet want het is natuurlijk niet nodig dat het zo warm is in een leeg huis.

Voor vanavond goede zaken en smakelijk eten!